

KRONIKA

Setna Rocznica Urodzin Henryka Niewodniczańskiego

16 listopada 2000 roku w Instytucie Fizyki Uniwersytetu Jagiellońskiego odbyła się sesja naukowa poświęcona pamięci profesora Henryka Niewodniczańskiego w setną rocznicę urodzin Profesora. Podczas sesji w trzech wykładach zaprezentowano główne dziedziny badań, które uprawiał i przeniósł do Krakowa właśnie profesor Henryk Niewodniczański: fizykę jądrową, fizykę atomową oraz fizykę ciała stałego. Dzień później w siedzibie Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie, podczas kolejnej sesji naukowej, kontynuowano wspomnienia związane z Profesorem. W obu spotkaniach uczestniczyli członkowie rodziny Profesora.

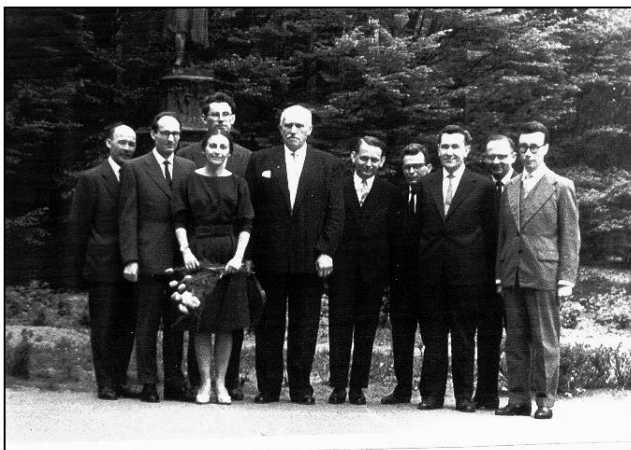
O tym jak niezwykłym człowiekiem był profesor Henryk Niewodniczański i jak wiele zawdzięcza mu środowisko krakowskich fizyków pisaliśmy już wielokrotnie. Przypomnę jedynie esej profesora Andrzeja Hrynkiwicza *Henryk Niewodniczański (1900–1968)*, który ukazał się w trzech częściach w numerach 62, 63 i 64 *Fotonu*.

Tym razem pozwolę sobie zacytować fragment wspomnień profesora Adama Strzałkowskiego pod tytułem *Henryk Niewodniczański – Nasz Mistrz i Nauczyciel*¹:

Był Profesor Henryk Niewodniczański naszym Nauczycielem i Mistrzem. Był naszym Nauczycielem w czasie studiów, ale przede wszystkim był Mistrzem w naszej pracy naukowej na wzór tych, którzy kształcili swych czeladników i następców w dawnych kongregacjach cechowych. Praktycznie wszyscy fizycy doświadczalni starszej generacji Instytutów zarówno Uniwersyteckiego, jak i Fizyki Jądrowej byli przez niego promowani. Dziś już dorasta pokolenie uczniów naszych uczniów, a zatem naukowych prawnuków Profesora.

Profesor przeniósł i zaszczerpił na gruncie stworzonych przez siebie Instytutów najbardziej współczesne, uprawiane przez siebie kierunki badań: fizykę jądrową, fizykę atomową i fizykę ciała stałego. Dbał zawsze o ich pełny i harmonijny rozwój. Stwarzał swoim współpracownikom doskonale warunki pracy zarówno przez rozbudowę Instytutów i laboratoriów, jak i przez zapewnienie im praktyk naukowych w najlepszych współcześnie ośrodkach fizyki na świecie.

¹ Z Biuletynu Informacyjnego IFJ, 8 grudzień 1993.

Na zdjęciu od lewej: Andrzej Kisiel, Franciszek Leś, Zofia Leś, Adam Wanic (z tyłu), Henryk Niewodniczański, Jerzy Pietruszka, Stanisław Ogaza, Adam Strzałkowski, Jacek Henel, Kazimierz Grotowski

Instytuty stworzone przez Niego żyją dalej życiem, które On w nich wzbudził. Trwa bowiem ciągłość w przekazywaniu tego, czego nauczył nas Profesor. A nauczył nas nie tylko fizyki. Uczyl nas zapalu, wytrwałości i rzetelności w pracy naukowej, celowości i skuteczności działania. Uczyl nas wzajemnej lojalności, przyjaźni i serdeczności w stosunku do naszych młodszych kolegów i studentów. Tym, co sobie osobiście zawsze ceniłem najbardziej, była wytworzona przez Niego wspaniała atmosfera stosunków międzyludzkich w Instytutach, które stworzył. Byliśmy naprawdę jedną wielką rodziną, której On był Papą. Mam nadzieję, że wszystko to potrafiliśmy zachować i przekazać naszym następcom.

BW